

tranger i el dret a transmetre les imatges pròpies, qüestió importantíssima de cara als JJOO del 92.

Per la seva banda, la UER contempla en el seu reglament la possibilitat de donar entrada a àmbits, com Catalunya o el País Basc, amb una llengua pròpia. No obstant això, sota les pressions de TVE, la UER es va sotmetre als seus criteris, segons els quals el que dona caràcter legal a TV3 és la llei espanyola

de Tercers Canals i que, per tant, és el govern central qui hauria de decidir-ho promulgant un reial decret regulador de l'ingrés de TV3 a la UER.

Hi hagué un primer moment en què Pilar Miró manifestà una voluntat de resoldre el litigi amb criteris més professionals. Sembla, però, que la directora de TVE va rebre pressions en el sentit de no prestar suport a aquest ingrés.

Un nova mesura de força obre expectatives de solució. El passat 5 d'abril es constituí la Federació de Televisions Autònòmiques, els directors generals de les quals van signar automàticament la petició de la llei reguladora d'entrada a la UER.

«Cal esperar que cada vegada quedin menys arguments per frenar-ho», ha manifestat Jaume Ferrús. □

ENTREVISTA AMB ENRIC CANALS

«TV3 ha variat l'estructura informativa de Catalunya»

Lligat a TV3 des dels seus orígens, es féu càrrec de la direcció el juny del 1984, amb el suport del personal de la casa. En 5 anys Enric Canals ha protagonitzat el creixement d'una televisió catalana que ha estat reconeguda internacionalment.

B. L.

Com valora el creixement de TV3 en aquests 5 anys i en què s'ha traduït l'esforç d'implantació realitzat pel que fa a xarxes de corresponsals, equips tècnics, etc.?

—Cinc anys després de l'inici de TV3 ens trobem amb una TV que emet al voltant de les 100 hores setmanals totalment en llengua catalana, que ha creat una xarxa que ha variat l'estructura de la informació que existia en aquest país. És la primera vegada que aquest país compta amb un mitjà de comunicació de masses poderós per explicar des del seu punt de vista què és el que succeeix a tot el món i donar una interpretació de tots aquests fenòmens a través de la pròpia anàlisi. La xarxa d'informació va des dels corresponsals a l'estranger, Washington, Brussel·les, París, fins als que tenim a l'interior de l'estat, com és a Bilbao, Sevilla, Madrid, València i Balears. Cinc anys després iniciem un nou repte, ampliant aquesta xarxa al que és la informació comarcal, que farà que es doni més presència a tot el que succeeix a aquest nivell a Catalunya.

—¿Crec que el Canal 33 té prou garantit un equilibri entre qualitat i audiència?

—Jo crec que qualitat i audiència no van renyides. De vegades, quan es parla de qualitat és com si es parlés de minoria. Jo no ho crec així. Nosaltres

amb el Canal 33 ens equivocarem molt si fem una televisió minoritària i no tenim en compte què és una televisió, que és un mitjà de comunicació de masses. En aquests moments jo diria que els cinc anys d'història de TV3, tot i les seves dificultats, no són més que un camí de roses comparat amb l'etapa que ve ara. Aquí hi haurà televisions privades de grups molt poderosos amb les quals serà molt difícil competir, i amb les quals TV3 estarà en inferioritat de condicions. Aquestes televisions seran en llengua castellana, evidentment, per fer-les molt més rendibles. Pensem que el cost de la normalització és un cost molt important. Jo crec que fariem un curt favor a la cultura d'aquest país si en aquests moments es volgués abandonar el model de televisió que hem volgut competitiu, de penetració ràpida, d'anar a buscar audiència.

—¿No creu que hi ha un sector important en l'audiència d'una Televisió de Catalunya que és més selectiu i espera que el Canal 33 potencii la programació cultural?

—Crec que en aquests moments és molt difícil que alguna persona a la qual es preguntés si vol una televisió cultural digui que no. Una cosa és això i una altra que després se la miri. La televisió no és ni una Universitat ni un fòrum per donar conferències. Personalment crec que la gent segueix una televisió. El fet que sigui en català li pot produir una satisfacció addicional, però bàsicament segueix una televisió.

«Ens equivocarem molt si fem del Canal 33 una televisió minoritària».

—Sembla obligat preguntar-li què va significar per a TV3 el fabulós contracte amb Berlusconi.

—El qualificatiu *fabulós* no s'ajusta a la realitat. Aquí hi ha un contracte de producció de la mateixa manera que comprem producció en un altre lloc. El senyor Berlusconi tenia tots uns drets que ell havia comprat per a tot Europa. Arriba un moment que decideix no entrar en cap de les opcions de televisió i nosaltres li comprem aquests drets per a tot Espanya. Amb el contracte captem un tipus de publicitat multinacional que nosaltres no havíem anat a buscar i entrem en coproducció en grans temes. I això està bé. Si som a Europa està bé que tinguem socis europeus. □